

[H. C. Hansen]

opfattelse handler socialdemokratiet og dette folketings flertal asocialt ved at fastholde den nugældende lovgivning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der føres jo for øjeblikket i fremskridtspartiets gruppe, kan man forstå af pressemeddelelser, en diskussion. Nu kunne det selvfølgelig slet ikke falde mig ind at bruge de gloser, som fremskridtspartiets medlemmer bruger om hinanden for øjeblikket, men hvis jeg nu forfaldt til det samme, så ville jeg nok bruge som citat det, hr. Maisted siger om et andet fremtrædende fremskridtsmedlem: selvovervurderende og krukke, og komme til at tænke på, at det måske også kunne gælde et endnu mere fremtrædende fremskridtsmedlem, end det er brugt om. Men som sagt, det bør vi jo nok lade være med.

Må jeg tage fat på en af de ting, som hr. Glistrup fremførte heroppefra. Det var udtalelsen om det forsprog, som offentligt ansatte havde fremfor de folk, der virkede ude i erhvervslivet, arbejderne. Hr. Glistrup har, som det desværre er sket før, uret, ikke mindst i påstanden om, at det aldrig er sociale forslag, man fremsætter. Man kan jo bare se på, hvordan hr. Glistrups parti ved tidligere lejligheder har behandlet sociale tilskud og offentligt ansattes lønninger, og så spørge, hvordan det ville have virket. Jeg regner så helt bestemt med, at finansministeren ikke drømmer om at trække sine udtalelser fra før tilbage, for dem er der udmærket belæg for i de tidligere fremsatte ændringsforslag til finanslovsforslag.

Men lad mig vende tilbage til udtalelsen om det forsprog, som offentligt ansatte har i øjeblikket fremfor arbejderne. Hvis hr. Glistrup følger med, så ved hr. Glistrup, at sandheden om dette i dag er, at f. eks. postbudene ligger ca. 5.000 kr. under det, der i øvrigt bydes i erhvervslivet til lavtlønnede. Hvad er det så for en påstand at komme med? Man kan naturligvis hævde, at et postbud får rigeligt, det må hr. Glistrup selv om, men man kan ikke komme og påstå, at et postbud har et forsprog i lønninger fremfor forholdene ude i erhvervslivet. Det er at gøre nar af disse mennesker, der slider hårdt i det offentliges tjeneste, og det er vel også, fordi de behandles på denne måde i øjeblikket, at det ved adskillige store poststeder her

i landet er umuligt for postvæsenet at fastholde nyansatte. Jeg kender et eksempel fra et af vore store poststeder, hvor man i løbet af de sidste 2 år har ansat 80 nye, men hvor det kun er lykkedes at fastholde de 7, simpelt hen fordi tilbuddene udefra var bedre.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det bliver nu to korte svar til hr. Bernhard Baunsgaard, men forhåbentlig sammenlagt ikke mere end én kort bemærkning.

For det første er det jo så typisk, når hr. Bernhard Baunsgaard stiller sig op og siger, at ved tidligere lejligheder har fremskridtspartiet fremsat noget asocialt, og at det er der udmærket belæg for, altså den slags tågede påstande, der ikke rammer noget som helst enkelttilfælde, og som derfor ikke er til at forsvare sig imod. Hvert eneste forslag, som fremskridtspartiet har fremsat, kan jeg give belæg for er socialt rimeligt afstemt. Men kom med nogle konkrete eksempler, så skal jeg svare.

Det andet er, at jeg kom med en udtalelse om, at der inden for den offentlige sektor i bred almindelighed er et lønforsprog. Jeg nævnte næsten i den samme forbindelse som en undtagelse den gruppe, der hedder postbude. Og så stiller hr. Bernhard Baunsgaard sig op og siger: ja men vi kan finde en enkelt gruppe, som der gælder noget andet for, nemlig postbude. Der må hr. Bernhard Baunsgaard bare forstå, at den måde, de offentligt ansatte altid har kørt på, er, at de bruger en eller anden lille gruppe som deres spydspids, og så rager de store falankser bagved til sig, fordi de hele tiden trækker en eller anden gruppe, der måske er noget at rette på, med ind. Det er præcis den samme gruppe, nemlig postbude, som jeg nævnte i mit første indlæg, og som hele hr. Bernhard Baunsgaards indlæg derefter handlede om.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja men postbudene er desværre slet ikke nogen undtagelse. Den 1. april 1975 startede en gymnasielærer med at have en årsløn, der lå 1.000 kr. over en faglært arbejders. Den 1. oktober 1978 starter en gymnasielærer med at have 7.000 kr. mindre i begyndelsesløn end den faglærte arbejder. Hr. Glistrup kan